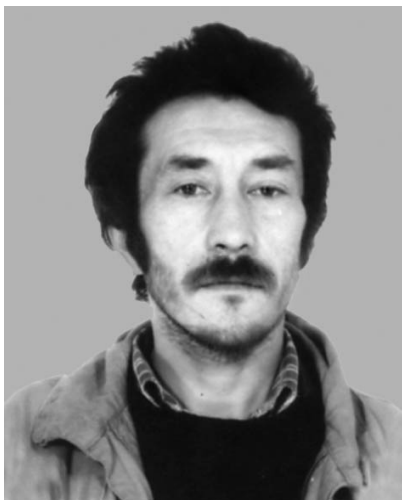

ЄСЮНІН Олексій Ілліч (25. 02. 1955, м. Артемівськ Сталін., нині Донец. обл.) — графік і живописець. Член НСХУ (1988). Закін. Харків. худож.-пром. інститут (1983; викл. [С. Бесєдін](#), [В. Куликов](#), [В. Ненадо](#)). Працював 1983–84 художником відеоряду на Харків. телебаченні;

1984–89 — викладач малюнку та живопису у Харків. школі мистецтв № 33 та у м. Південне (Харків. обл.). Відтоді — на творчій роботі. Осн. стиль — експресіонізм. Учасник всеукр., міжнар. мистецьких виставок від 1986. Персон. — у Харкові (1988, 1994, 2000–02, 2005), Нюрнберзі (Німеччина, 1992), Запоріжжі (2003). Роботи зберігаються у Харків. ХМ.

Основні твори

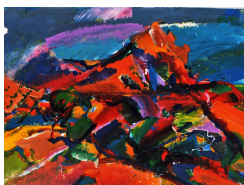
графіка – серія офортів «Так трапилося» (1987); серії – «100 каменів», «1000 портретів», «Офсайд» (усі – 1988); живопис – «Пам'яті Ван Гоґа», «Сон», «Теплиця», «Поет на селі» (усі – 1989–92); цикли – «Ботанічний сад» (2001–02), «Кримські пейзажі» (2002–05); іл. до альманаху поезії «Ариєргард» (2005); «Урок анатомії», «Кольорові рельєфи» (обидва – 2006–07).

Рекомендована література

1. Виноградова Н. «Офсайд» // Слобід. край. 2002, 28 груд.

[Н. І. Виноградова](#)

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Єсюнін Олексій Ілліч / Н. І. Виноградова // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.]; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2009. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-20150>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).